

Hétfőn délelőtti ítélet a Gazdasági Bank igazgatóinak bűnpörében.

Bokor Pál helyettes polgármesteri betegágyánál hallgatták ki.

(A Délmagyarország munkatársától.) Szombaton, a Gazdasági Bank igazgatói bűnpörének főtárgyalásán, a harmadik napon már lényegesen csökkent érdeklődés mellett folytatták a tárgyalást. A harmadik napon befejezték a bizonyítást, elmondották a pörbeszédet és most már az ítélethirdetés következik.

Gömör tanácselnök először felolvasta a bank volt pénztárnokának jegyzőkönyvi valóságait. Ezekből az tűnt ki, hogy Moravek vezérigazgató Falus számláján még akkor is vett fel összegeket, mikor Falus már rég elűnt Magyarországról.

Az elnök ezután ismertette a vitatott mérlegeket és Novot Béla könyvszakértő jelentését, mely szerint a mérlegek adatai nem egyeznek a könyvekkel.

Több igazgatósági ülés jegyzőkönyvét olvasta fel ezután az elnök. Ezek szerint Moravek bejelentette, hogy a Mezőgazdasági Részvénytársaság a banknak megterhelést jelent.

A védelem kérésére a vagyonfelügyelő jelentését is felolvasták. Eszerint

az igazgatóság vétkes könnyelműséggel járt el.

Százhatvanmillióért telket vettek, melyeknek százmillió értéke sem volt. Kisemberek pénzét még akkor is elfogadták, mikor már látható volt a bukás.

Gömör tanácselnök ezután bejelentette, hogy Bokor Pál helyettes polgármester beteg és ezért nem jelent meg a bíróság előtt. Intézkedett, hogy a tanács egyik tagja,

Rácz Andor törvényszéki bíró szálljon ki a helyettes polgármester lakására és betegágyánál hallgassa ki a volt elnököt.

A bíró azonnal kiszállt Bokor Pál lakására. Az érdekes kihallgatást azonban — tekintettel Bokor betegségére — a nyilvánosság kizárásával tartották meg. Hogy mit mondott

betegágyában Bokor Pál,

azt a délutáni tárgyaláson ismertették.

Bokor Pál vallomásaiban kijelentette, hogy a bankszakmában teljesen laikus. Jóhiszemű volt Moravekkel szemben és annak jelentéseit elfogadta. Moravek azt állította, hogy a revizor munkája rosszakaratu volt. Ő csak a bank nagy forgalmát látta és ebből gondolta, hogy nem állhatnak rosszul. Egyebet nem is tud.

A bizonyítási eljárás ezzel befejeződött.

Ezután Tompa Gyula ügyész

egyórás vádbeszédet

tartott.

a gróf az inkvizíció eszközeivel dolgozott, de az se volt túlságosan humánus cselekedet, mikor a haramia urak Péterin egy áldott állapotos asszonyt azért öltek meg, hogy hozzájuthassanak a még meg nem született magzat kis ujjához. Ugy tartották, hogy az a leghathatósabb talizmán s akinek olyan van a szürüjébe kötve, azt nem fogja a zsarók golyója.

... A háború előtt én is beszéltem egy öreg rószkei magyarral, aki összetett kezekkel áldotta Rádayt a haló porában is. Ezt az öreg magyart Rózsa Sándornak hívták, fia volt Rózsa Sándornak, a puszták királyának, formázta is arcra, termetre, — de ő már csak jámbor paprikatermelő volt. Még két bátyja élt neki akkor, 1910 körül, azok is »sok családú« gazdaemberek, ami alatt nem sok huncutságot ért az okos ember, hanem sok gyereket.

— Sose tudtam szívelni az apám mestörségét, tudja, de azért engem is székvesztaltatott a gróf, mint suttyó legénykét. Két hétig voltam bezárva egy kis kalickába, akkor magához hivatott a gróf, mögverögte a vállam, oszt aszonta, lögyek rőndősebb embő az apámnál. Olyan jó volt hozzám, hogy aszonta, nincs szíve elkoboztatni tőlem az apám kocsiját, lovát, pedig a többiektől mindönt elsződtek. Én mög osztán subát vöttem az apámnak, 22 pőngő forintot adtam érte, abba is halt mög szőgény a rabságban.

— Hát aztán nagyon kényeltette magát az apja a rossz életre?

— Eccő-kéccő vęszált rajtam, hogy próbaszörőncse, mért nem męk velük, de hogy nem vót kedvem, rámhagyta, hogy nő, gyerőköm, lőhet, hogy nekőd van igazad, ha nem arra termőttél. De nagyon szépen beszélt velük mindig, soha én egy rossz szót attul nem hallottam, mért igőn szerette a családjait.

— Moravek volt egyetlen szakember a bankban — mondotta —, neki kellett volna az ügyekkel többet foglalkozni és az igazgatóságot kellőleg informálni. Amikor látta a bukást, tőkefelemelést akart, a mérleget pedig ekkor meghamisította. Amikor azután a Pénzügyi Központ revizora lejött és ajánlotta, hogy a bank számoljon fel, Moravek azt mondotta, hogy a zsidó bankok a revizort határozott utasítással küldték le, hogy ez a keresztény vállalat ne tudjon reuzálni. Kérte Moraveket bűnösnek kimondani és elítélni.

Ezután

a védőbeszéd

kezdődtek meg.

Dr. Marton König Mihály védelmében szólalt fel és kérte felmentését mert bűncselekmény nem forog fent.

Ezután dr. Pfeifer Zoltán, Moravek védője

A DMKE közgyűlése szótöbbséggel hozzájárult a székepület eladásához.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarországi Közművelődési Egyesület szombaton délután hat órákor Becker Vendel tanítóképzőintézet igazgató elnökletével rendkívüli közgyűlést tartott a városháza közgyűlési termében. A közgyűlésnek egyetlen tárgya a DMKE székepületének eladása volt.

Becker Vendel az ülés megnyitása után bejelentette, hogy Herczeg Ferenc, az egyesület diszelnöke levele intézett a vezetőséghez és bejelentette, hogy ezen a közgyűlésen nem kíván elnökölni, mert nem akarja a tagokat elhatározásukban befolyásolni.

Klug Péter ügyvezető igazgató terjesztette ezután elő az igazgatóság és az elnöki tanács javaslatát. Az elnöki tanács javasolja, hogy az egyesület engedje át székepületét a városnak egyetemi internátus létesítésére, úgy, hogy a város harminc éven keresztül évi huszezer pengőt fizet érte.

A javaslat felett hosszabb vita keletkezett. Dr. Fall Endre azt indítványozta, hogy a DMKE székepületét, tekintettel a kulturális célra, adja el a városnak, de csak készpénz-

ért. Dr. Buócz Béla csallakozik ehhez az indítványhoz. Zobay Ferenc, Kuncz Henrik és Ottóay István után a polgármester szólalt fel.

— Köztudomásu — kezdte a polgármester beszédét —, hogy a város milyen horribilis terheket vállalt magára az egyetemért. Mivel azonban Klebelsberg Kunó gróf, hosszú idők legnagyobb kultuszminisztere kijelentette, hogy a DMKE székepülete a legalkalmasabb egyetemi internátus céljaira, én habozás nélkül melléje állottam ebben a kérdésben és a város közönsége bizonyára szívesen veszi magára ezt az újabb terhet is, bár már a régiek sulya alatt is nyög.

Megjósolja ezután a polgármester, hogy a város közgyűlésén is erős csaták lesznek e körül a kérdés körül, de el van készülve a küzdelemre. Kéri az igazgatóság javaslatának elfogadását.

Mivel harmincnyolc tag lítkos szavazást kért, az elnök azt elrendelte. A DMKE közgyűlése az igazgatóság javaslatát 55 szavazattal 32 ellenében elfogadta.

Mivel harmincnyolc tag lítkos szavazást kért, az elnök azt elrendelte. A DMKE közgyűlése az igazgatóság javaslatát 55 szavazattal 32 ellenében elfogadta.

Mivel harmincnyolc tag lítkos szavazást kért, az elnök azt elrendelte. A DMKE közgyűlése az igazgatóság javaslatát 55 szavazattal 32 ellenében elfogadta.

Mivel harmincnyolc tag lítkos szavazást kért, az elnök azt elrendelte. A DMKE közgyűlése az igazgatóság javaslatát 55 szavazattal 32 ellenében elfogadta.

Borzalmas kéjgyilkosság történt a főváros határában.

Sem az áldozat leány, sem a gyilkosok személyazonosságát nem ismerik. — Két fiatalember követte el a gyilkosságot?

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

A Máv. igazgatósága szombaton délnben jelentette a főkapitányságnak, hogy Budapest határában a hatvan—szolnoki vonal elágazásánál a töltéstől néhány méternyire egy meggyilkolt leány holttestére akadtak.

Az értesülés vétele után Laky Lajos detektívőnök két detektívvel a helyszínre sietett, ahonnan azonban néhány perc múlva újabb telefonértesítést küldtek a főkapitányságra, hogy rendőri bizottság szálljon ki, mert rendkívül titokzatos és különös gyilkosság történt a főváros határában.

A bizottság megérkezése után megállapították, hogy

az áldozat

egy fiatal 22—24 éves leány, aki minden jel szerint kéjgyilkosságnak esett áldozatul. Bal arca alatt a nyakon mintegy huszonöt centiméteres véres vágás húzódott, amely csaknem teljesen lemetszette a fiatal leány nyakát és azonnali halált okozott.

A rendőrség azonnal megindította a nyomozást, azonban

az áldozat kilétét

nem sikerült eddig megállapítani, de a gyilkos személyére vonatkozólag sem állott semmi támpont rendelkezésre.

Kihallgatták a vasuti pályaőröket is, akik közül az egyik, Koptán Mihály, ott a holttest mellett elmondotta, hogy szombatra virradó éjjel

két fiatalember

kopogtatott be hozzá és aziránt érdeklődtek,

hogy messze van-e a legközelebbi község. Később a kutyája ugatni kezdett és mikor kiment, a két gyanus fiatalembert ott látta ólálkodni a pálya körül, de amikor rájuk szólt, futásnak eredtek. Személyleírást csak annyit tudott róluk adni, hogy eléggé jól öltözöttek és 170—180 cm. magasak voltak.

A rendőrorvos ezután megállapította, hogy a szerencsétlen leányon a gyilkosság előtt, vagy után erkölcsstelen merényletet követtek el és abból a körülményből, hogy a pályaőr a két gyanus fiatalembert látta, arra következtetnek, hogy esetleg ketten követték el a gyilkosságot.

A rendőrség a meggyilkolt leány személyleírását az összes környékbeli gyáraknak elküldötte.

A rendőrség az éjszakai órákban a nyomozást a legnagyobb apparátussal folytatta és annyit kétségtelenül megállapított, hogy kéjgyilkosság történt, azonban sem az áldozat, sem a gyilkos személyére vonatkozólag tárgyi adatok nem állanak rendelkezésre. Valószínűnek tartják, hogy az áldozat

egy tőti leány

volt, aki valamelyik sörgyárban lehetett üvegmosogató nő, esetleg a temetőben kertészleány, mert a keze azt mutatja, hogy nehezebb fizikai munkát nem végezhetett.

Kohn és Kelly
rituális vigjáték. Főszereplők egy „ZS” és egy „OOJ”
Hétfőitől szerdái a Kőrszoban.